

lagt med Ret til Lørdagsloven endogsaa mod de andre Lørdagslovens Fordele og mod deres Billie og Samtykke, det forekommer der mig ikke at være tilstrækkelig Grund til, og hvad den Undtagelse, som Lovforslaget gjør, angaaer, at den, der eier hele Græsningretten, men Intet af Lørdagsjorden, ikke skal have denne Ret, mener jeg, at det er en Omstændighed, som let kan bødes paa derved, at Vedkommende tilføjer sig en lille Deel af Lørdagsjorden; thi saa finder det ikke Sted mere, at hele Græsningretten eies af Andre end dem, som eie Lørdagsjorden; ogsaa vil han ved at erhverve en saadan ubetydelig Andeel i Lørdagsjorden være berettiget til at fordrø det Dyrige af Græsningretten magelagt imod Lørdagsjord. Jeg mener derfor, at naar man vil gaae denne Vej, skal man i det Hele taget formene en enkelt Lørdagsloven at tillyngte sig et saadant Magelæg af Græsning imod Lørdagsjorden, naar de andre Lørdagsloven modsatte sig.

Rnudsen: I Overensstemmelse med hvad jeg tillod mig at udtale ved Sagens første Behandling, har jeg stillet et Endringsforslag til Udfæstels S 5, der gaaer ud paa, at i Sætningen skulle Ordene „der enten heelt omfluttes af anden Mands Jord, eller udgaae. Det høitærede Thing vil see, at Bestemmelsen i S 5 sidste Passus gaaer ud paa, at naar en udflyttet Mose er heelt omfluttet af anden Mands Jord, skal vedkommende Lørdagsloven i Mosen ikke være berettiget til at opføre Bygning til Beboelse paa den ham ublagte Deel af Mosen. Jeg tillod mig ved Sagens første Behandling at fremhæve det. — efter min Mening. — Uberettigede i denne Bestemmelse. Det forekommer mig, at det er en Indskrænkning i Eierenes Brug og Benyttelsesret, som ikke er rigtig. Naar en Mand eier en saadan Mose saavel med Lørdagsjorden som Græsningret, saa har han dog — efter min Mening, — fri Eiendomsret over den, og det kan ikke være berettiget, at man gjør en Indskrænkning i denne Henseende ved at forbyde ham derpaa at opføre en Bygning til Beboelse. Jeg har som sagt ved denne Sags første Behandling udtalt, hvad jeg troede der talte derimod, og skal ved denne Behandling ikke gaae

videre ind derpaa, saa meget mindre, som jeg har haft Betænkelse ved at fastholde mit Endringsforslag, thi hvis det bliver vedtaget, kan det jo mulig bevirke, at Loven ikke udkommer i denne Session. Jeg beklager, at det er saa; men paa den anden Side finder jeg dog, at mit Endringsforslag er af saa megen Betydning, at jeg af den Grund har megen Betænkelse ved at frasælde det. Der er til samme Paragraph stillet et Endringsforslag af den meget ærede Rigsdagsmand for Kiøbenhavns 5te Valgfreds (Tillisch), der forsaavidt falder sammen med mit; han har kun gjort nogen Indskrænkning i saa Henseende, og jeg skulde forøvrigt ikke have saa meget imod at gaae over til hans Forslag. Imidlertid fastholder jeg endnu mit Forslag til S 5 og overlader det til Thingets Afgjørelse, uagtet jeg, som sagt, har en del Betænkelse derved, da Tiden er saa langt fremrykket, og Sessionen tilsyneladende saa nær sin Ende.

Formanden: Førend Discussionen gaaer videre, skal jeg bemærke, at Indentigeministeren har maattet gaae over i Landstinget, hvor der forhandles en Sag, til hvilken han har stillet Endringsforslag.

R. Jensen: Jeg skal i Henseende til Alt, hvad der findes i S 5 med Undtagelse af den sidste Passus, tillade mig at henvise til hvad den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 5te Valgfreds (Opfermann) igaar hævdede i Anledning af det af mig til S 1 stillede Endringsforslag. Han sagde nemlig, at hvad der deri indeholdes ikke er Andet end hvad der allerede tidligere er givet ved Lov. Jeg skænder naturligvis ikke denne Lov; thi ellers vilde jeg fornuftigvis ikke have stillet mit Endringsforslag, men da det, jeg havde foreslaaet, findes i en Lov, der er saa meget mere almindelig, som den omfatter al Fallesjord, og altsaa ogsaa omfatter dette Tilfælde, der særligt angaaer Lørdagsjorden, saa vil jeg tillade mig at anmode den ærede sagkyndige Rigsdagsmand om at meddele Thinget, hvor denne Lov er; det vil saa være ganske overflødig for Thinget at vedtage denne Bestemmelse. Med Hensyn til den sidste Passus, der angaaer Retten